

fig saa strengt om Polittimesterene; den skal
være ganske kort, da den ikke foresligger noget
Ændringsforslag. Jeg tror, daat det ærede
Medlem kan være temmelig beroliget med
Hensyn til den Bestemmelse, at Polittimeste-
rens Samtykke skal sødres, for at den Hus-
mand kan lade sin Rod græsse paa Veien.
Vi maa nemlig huske paa, at Bestemmelserne
om Veifreden jo have to Diemed. Det ene
er det, at konservere selve Veien, og det andet
at konservere Veiens Brug uhiindret, for
den, der besæder den. Naar der nu er Tale
om at lade en Kreatur, der trækkes ved det
Tøj, græsse i Veigræsset, saa er dette No-
get, der aldrig kan kræve selve Veifreden; det
gaar kun ud over Groften og skader maaske
Veien ikke saa lidt, men det bliver jo efter
den Bestemmelse, vi nu have, og hvorefter
Polittimesteren ikke mere har med Veiene at
gjøre, paa enbart Noget; den bliver Sogneraadets
Sag. Polittimesteren kan dog være al-
deles ligegyldigt. Jeg tror altsaa, at Naar
den er Tale om at lade en Kreatur trække
Polittiets Standpunkt til, at en Husmand
maa trække i Groften med en Rod, saa vil
den sjældent blive sagt Nei dertil. Jeg kan
ikke skjønne, at dette vil kunne hindre den frie
Færdsel paa Veien; det Æneste, der kan
være Tale om, er, at Groften bliver ødelagt,
men det bliver, som sagt, Sogneraadets Sag.
— Med Hensyn til Ændringsforslagene var
der Nr. 5 og 6, da staaer jeg ikke med, daat
jeg er af den samme Mening som den ærede
Taler heranlige overfor, at jeg helst kunde
ønske Ændringsforslaget under Nr. 6 ved-
taget, saaledes, at hele det sidste Stykkengik-
ud; thi det er jo klart, at selv om vilde
Veifred vil ophøre, som det ærede 1. Ode
kongevalgte Medlem sagde, saa vil denne
Bestemmelse dog gjøre meget væsentlige In-
skrænkninger i Veifreden; at Veifred vil
ophøre, men Forholdet vil efter min Me-
ning stille sig saaledes, at der kun bli-
ver Spørgsmaal om, at Kreaturer paa Veien
freden, naar Noget toker Kreaturer paa Veien.
Der som man altsaa vedsender sig det Princip,
at det at toke paa Veien er galt, fordi det
hindrer Færdsel, men at alt det andet gjør
ikke Noget, da kan man vedtage dette Stykke;

men som Polittimester tror jeg rigtig nok ikke, at det
er heldigt. Skal Stykket imidlertid blive staaende,
saa maa jeg rigtig nok sige, at jeg ikke kan
indse den Forskel, der er gjort imellem at
"gjenneaffære" og "grænde til"; thi Sagen
er jo simpelt hen den, at Naaragen, hvorfor
dette Stykke er kommet ind, er den, at Naar
en Veifred er i Gæ med de tilstedende Mar-
ter, idet der ikke er noget Begreb imellem, kan
det ikke mindgaa, at Kreaturerne træde fra
Marken over paa Veien. Delsjende ikke Pante-
bøgerne og vide ikke, hvem der ejer Marken
paa hin Side af Veien, om det er den samme
Mand, der ejer den Mark, de gaa paa, eller
ikke. Imidlertid har det hele Stykke, tror
jeg, ikke meget at betyde, thi det er kommet
en Lurios, Sisonsevents ind, som jeg først har
opdaget for det Dieblit siden. Der staaer nem-
lig i Bestemmelserne i denne Paragraf om
Dptagelse, at alle være anvendelige osv. Det
var nu meget rigtig, saa længe Paragra-
fen kun handlede om Dptagelse, men man
har ikke husket paa, at der i det foregaaende
Stykke staaer, at vi kunne mulkttere uden at
optage. Altsaa kan man ganske simpelt velge
den Veifred, at mulkttere uden Dptagelse; det bliver
ad libitum for Polittimesteren. Der er natu-
rligvis aldrig Tale om at mulkttere eller optage,
fordi et Kreatur gaar tværs over den Veifred, men
kun naar det gaar og græsser i Groften. Som
det ærede 1. Ode kongevalgte Medlem (Thyge-
son) sagde, spiser Kreaturer Græsset i Grof-
ten, naar det er paa Vandring; men saa mulk-
terer man ganske simpelt efter Paragrafens næst-
sidste Stykke, som er "imidlertid" med den
"opnirde" ind i det, som er "imidlertid" med den
"opnirde" ind i det, som er "imidlertid" med den
Indenrigsministeren: Det tror jeg
nu, dog ikke, at man ganske simpelt mulktterer
en Mand, fordi man ser en Rod nape en
Rod Græs fra Veien, som den gaar over.
Det tror jeg ikke, let vil falde indgen Politi-
mester ind. Det er min Betragtning af dette
Forhold, at man driver det op til en Høide,
som ved ikke fortjener. Naar man vil tage
denne Sag ganske roligt, forekommer det mig,
at den ikke har den Betydning, som det ærede
Medlem her ovenfor i Hjernet (Mourier-Peter-
sen) mente, at al Veifred var ødelagt, selv
om man udtrøg dette begrebet til. Der